

Resûlullah Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem
buyurdular: “Kim evinden çıkarken “**Bismillâhi
tevekkeltü alellâhi lâ havle velâ kuvvete illâ
billâh**” derse ona, ‘Bu, sana yeter ve sen muhafaza
edildin.’ denilir ve şeytan, o kimseden uzaklaşır.”
(Sünen-i Tirmizî)

Hicrî: 12 RECEB 1447 - Rûmî: 19 Kânûn-i Evvel 1441 - Kasım 55

İSTANBUL

İmsak.....	6.34
Sabah	6.54
Güneş.....	8.20
Öğle	13.18
İkindi	15.39
Akşam.....	17.55
Yatsı.....	19.30
Kible S.....	11.12

1

OCAK

2026

Perşembe

Ay Doğuş... 15.23
Ay Batış..... 6.29

	İmsak	Sabah	Güneş	Öğle	İkindi	Akşam	Yatsı	Kible S
Balıkesir	6.37	6.57	8.21	13.22	15.47	18.04	19.37	10.57
Bursa	6.33	6.53	8.17	13.17	15.41	17.57	19.31	11.09
Çanakkale	6.44	7.04	8.28	13.28	15.52	18.07	19.41	10.51
Edirne	6.45	7.05	8.32	13.27	15.46	18.02	19.38	11.00
Kırklareli	6.43	7.03	8.30	13.25	15.43	17.59	19.36	11.05
Kocaeli	6.30	6.50	8.16	13.14	15.36	17.52	19.27	11.17
Sakarya	6.28	6.48	8.14	13.12	15.34	17.50	19.25	11.20
Tekirdağ	6.40	7.00	8.26	13.23	15.45	18.01	19.36	11.03
Yalova	6.32	6.52	8.18	13.16	15.39	17.55	19.30	11.12

Milâdî yılbaşı - Türkiye’de ilk yılbaşı tatili (1936)

Milâdî takvim ve vasatî saat kullanılmaya başlandı (1926)

Gün: 1 • Hafta: 1 • 1. Ay: 31 Gün • FAZİLET TAKVİMİ • Gün. uz. 1 dk.

BESMELE-İ ŞERİFE’NİN FAZİLETİ

Hayırlı olan her işin başında Besmele çekmek; yani “Bismillâhi’r-rahmâni’r-rahîm” demek müstehabdır; birçok hayır ve berekete vesile olur.

Hakîm-i Tirmizî (rah.)’a, her hayırlı işe Besmele-i Şerîfe ile başlamanın hikmetinden soruldu, dedi ki: “Sizler, Bismillâh’ın (Besmele-i Şerîfe’nin) hakikatinden, hikmetinden sordunuz. Muhakkak dünyanın bir zehri vardır ki, o da insanı Allâh’ı zikirden alıkoyan nefsânî arzulardır. Her hayırlı işe Allâh’ın ismiyle (Besmele çekerek) başlamak ise, o zehri alır. Yani Besmele-i Şerîfe, insanın nefsinin hoşuna giden dünyalık şeylerin panzehiridir. “Elhamdülillâh” demek ile de kul, şükür vazifesini edâ etmiş bir hâlde Allâhü Teâlâ’nın huzuruna çıkar. Allâhü Teâlâ, hayırlı işlerin başında ve sonunda söylemeleri için bu iki mübârek kelâmı kullarına ihsân etmiştir. Hâsılı, Besmele-i Şerîfe vesilesi ile Cenâb-ı Hak, kullarına dünya ve âhirette birçok kolaylıklar ihsân etmiştir.”

Âdem aleyhisselâm’a Besmele-i Şerîfe indirildiğinde, “Bu mübarek kelime ile evlatlarım, Allâhü Teâlâ’nın azâbından kurtulurlar.” buyurmuştur.

Besmele-i Şerîfe, Süleyman aleyhisselâm’a da indirilmiştir. O, her ne işe girişse Besmele’yi zikreder ve o işte muvaffak olurdu. Dünya mülküne, Besmele ile mâlik oldu.

Besmele-i şerîfe, en son olarak bütün beşeriyete peygamber olarak gönderilen Resûl-i Ekrem (s.a.v.)’e indirildi. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de bizlere her işe Besmele ile başlamayı emrederek buyurmuşlardır ki:

“Kişi, hayırlı (meşrû ve mübâh) bir işe başlayacağı zaman, Besmele çekerek Allâhü Teâlâ’nın ismini anmazsa, o iş noksan olur, faydası ve bereketi az olur.”

Ebû Hüreyre (r.a.) Hazretlerinden rivâyet olunan bir hadîs-i şerîfte de Peygamberimiz (s.a.v.), “Herhangi bir mühim işe (Besmele-i Şerîfe’den sonra) Allâhü Teâlâ’ya hamd ve bana salevât getirerek başlanmazsa, o iş akîm kalır (ondan hayır ve bereket umulmaz).” buyurmuşlardır.

Bu hadîs-i şerîfte Resûlullah Efendimiz (s.a.v.), bize her husûsta hayır ve berekete nâil olmamızın yolunu ve en güzel edebî öğretmektedir. Bundan gaflet etmemelidir.

Resûlullah Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem
buyurdular: “**Bir kimse bir günaha düşer de
ardından kalben pişmanlık duyarsa o kimse,
günahına henüz istiğfar etmeden önce, Allâh
Azze ve Celle, onun, o günahını mağfiret
buyurur.**” (Taberânî, el-Mu‘cemü'l-Evsat)

Hicrî: 13 RECEB 1447 - Rûmî: 20 Kânûn-i Evvel 1441 - Kasım 56

İSTANBUL

İmsak.....	6.35
Sabah	6.55
Güneş.....	8.21
Öğle	13.18
İkinci	15.40
Akşam.....	17.56
Yatsı.....	19.31
Kible S.....	11.12

2

OCAK

2026

Cuma

Ay Doğuş... 16.26
Ay Batış..... 7.43

	İmsak	Sabah	Güneş	Öğle	İkinci	Akşam	Yatsı	Kible S
Balıkesir	6.37	6.57	8.21	13.23	15.48	18.04	19.37	10.58
Bursa	6.33	6.53	8.17	13.18	15.42	17.58	19.32	11.09
Çanakkale	6.44	7.04	8.29	13.28	15.52	18.08	19.42	10.52
Edirne	6.45	7.05	8.33	13.28	15.47	18.03	19.39	11.01
Kırklareli	6.43	7.03	8.30	13.25	15.44	18.00	19.36	11.05
Kocaeli	6.30	6.50	8.16	13.14	15.37	17.53	19.28	11.17
Sakarya	6.28	6.48	8.14	13.12	15.35	17.51	19.25	11.21
Tekirdağ	6.40	7.00	8.26	13.24	15.45	18.02	19.37	11.03
Yalova	6.33	6.53	8.18	13.17	15.39	17.56	19.30	11.13

Kanûnî Sultan Süleyman Han'ın Rodos'u fethi ve ilk cuma namazı
kılınması (1523) - Endülüs'te İslâm hâkimiyetinin sonu (1492)

Gün: 2 • Hafta: 1 • 1. Ay: 31 Gün • FAZİLET TAKVİMİ • Gün. uz. 0 dk.

TEVBENİN ŞARTLARI

Yapılan tevbenin makbul ve nasûh olması için üç şart vardır:

Birincisi, işlediği gûnahtan dolayı pişman olmaktır. Resûlullah Efendimiz (s.a.v.) “**Pişman olmak, tevbedir.**” buyurmuşlardır. Gerçek pişmanlığın alâmeti; kalbin yumuşaması ve çokça gözyaşı dökmektir. Resûlullah Efendimiz (s.a.v.), “(İşlediği günah ve kusurlardan dolayı) **Çokça tevbe edenlerle beraber oturun. Zira onların kalpleri pek yufkadır.**” buyurmuşlardır.

İkincisi, gizli ve aşikâr bütün hâllerde, büyük ve küçük bütün günahları terk etmektir.

Üçüncüsü de yaptığı günahları, kusurları bir daha aslâ işlememeye kesin karar vermektir.

Evliyadan Ebûbekir el-Vâsitî rahimehullâh’a “Tevbe-i nasûh nedir?” diye sorulunca “Bir kimsede işlediği günahın hem gizlide (kalben), hem açıkta (fiilen) hiçbir şekilde bir eserinin kalmamasıdır.” diye cevap vermiştir.

Gerçek pişmanlık, azimli ve kararlı olmaya vesile olur. Azmetmek ise böyle günahlara ve hatalara bir daha dönmemektir. Zira bu kimse günahların, Rabb’iyle kendisi arasında bir perde olduğunu, pişmanlığı sayesinde anlamış olur.

Günahlar, rızkın bereketine de mani olur. Hadîs-i şerîfte, “**Kul, işlediği günah sebebiyle, bol rızıktan mahrum kalır.**” buyurulmuştur.

Günah işlemek ve Allâhü Teâlâ’ya isyan etmek; öldürücü zehir, yakıcı ateş ve keskin bir kılıçtan daha zararlıdır. Bunun için mümin, kendisine zarar verecek ve kendisini helâk edecek şeylerden kaçtığı gibi günahlardan da kaçmalıdır.

Günah ve isyanlar, ebedî helâke; ibadet ve itaatler ise, dünya ve âhirette ebedî saâdet ve selâmete vesile olur. Nefsin, nice arzuları vardır ki, onlara bir anlık uymak, ebedî üzüntülere ve çok büyük pişmanlıklara sebep olur. Sahibini ağır hastalıklara düşürür, uzun bir ömrü yıkıp harap eder ve nihayet Cehennem’e götürür.

Allâhü Teâlâ şöyle buyurdu -meâlen-: “Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyi niçin söylersiniz? Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah indinde gadaba sebep olmak itibarıyla ne büyük kabahattir.” (Saff Sûresi, âyet 2-3)

Hicrî: 14 RECEB 1447 - Rûmî: 21 Kânûn-i Evvel 1441 - Kasım 57

İSTANBUL

İmsak.....	6.35
Sabah	6.55
Güneş.....	8.21
Öğle	13.19
İkinci	15.40
Akşam.....	17.57
Yatsı.....	19.32
Kible S.....	11.13

3

OCAK

2026

Cumartesi

Ay Doğuş... 17.40
Ay Batış..... 8.45

	İmsak	Sabah	Güneş	Öğle	İkinci	Akşam	Yatsı	Kible S
Balıkesir	6.37	6.57	8.21	13.23	15.49	18.05	19.38	10.59
Bursa	6.33	6.53	8.18	13.18	15.42	17.59	19.33	11.10
Çanakkale	6.44	7.04	8.29	13.29	15.53	18.09	19.43	10.53
Edirne	6.46	7.06	8.33	13.28	15.48	18.04	19.40	11.02
Kırklareli	6.43	7.03	8.30	13.26	15.45	18.01	19.37	11.06
Kocaeli	6.30	6.50	8.16	13.15	15.37	17.54	19.28	11.18
Sakarya	6.29	6.49	8.14	13.13	15.35	17.52	19.26	11.21
Tekirdağ	6.40	7.00	8.26	13.24	15.46	18.03	19.38	11.04
Yalova	6.33	6.53	8.18	13.17	15.40	17.57	19.31	11.14

Mekke-i Mükەرreme'nin fethi (630) - Mersin'in (İçel) kurtuluşu (1922) - Veremle Savaş Haftası (1. hafta)

Gün: 3 • Hafta: 1 • 1. Ay: 31 Gün • FAZİLET TAKVİMİ • Gün. uz. 1 dk.

RESÛLULLAH (S.A.V.) EFENDİMİZİN İSLÂM'A DAVET MÜCADELESİ VE SABRİ

Resûlullah Efendimiz (s.a.v.), Bedir Savaşı'ndan önce, bineğine binip Ensâr'ın büyüklerinden olan Sa'd bin Ubâde'yi (r.a.), hastalığı sebebiyle ziyarete gidiyordu. Yol üzerinde, içinde münafıkların reisi Abdullah bin Übeyy'in de bulunduğu bir topluluğa rastladı, selam verdi ve bineğinden indi. Onları, İslâm'a davet etti ve onlara, Kur'ân-ı Kerîm okudu. Bunun üzerine Abdullah bin Übeyy, "Ey kişi! Eğer söylediklerin hak ve gerçekse, bunlardan daha güzel bir şey yoktur. Fakat meclisimize gelip de bizi bunlarla rahatsız etme! Kendi meclisine git, sana gelen olursa ona anlat!" dedi. Bunun üzerine o mecliste bulunan Abdullah bin Revâha (r.a.), "Yâ Resûlallah! (İbn-i Übeyy'e bakma) bilakis meclislerimize her zaman teşrif buyur. Biz, duanızı ve Kur'ân-ı Kerîm okumanızı isteriz." dedi.

Bunun üzerine mecliste bulunan Müslümanlar, müşrikler ve Yahûdîler şiddetli bir münakaşaya başladılar. Resûlullah (s.a.v.), onları yatıştırdı, daha sonra bineğine binip yola devam etti. Sa'd bin Ubâde'nin evine vardı ve ona yaşananları anlattı. Sa'd bin Ubâde (r.a.), "Yâ Resûlallah! İbn-i Übeyy'in kusurunu affedin, yaptıklarını görmezden gelin. Size, Kur'ân-ı Kerîm'i indiren Allâh'a yemin ederim ki Cenâb-ı Hak, indirmiş olduğu Kur'ân-ı Kerîm'le hakkı beyan etti. Hâlbuki şu Medîne halkı, İbn-i Übeyy'in başına taç koyup, onu kendilerine hükümdar edinmeye hazırlanmıştı. Ancak Allâhü Teâlâ, size ihsan buyurduğu nübüvvetle onun bu maksadını ortadan kaldırınca bu mahrumiyet, İbn-i Übeyy'i mahzûn ve mükedder etti. Bu yüzden çirkin bir harekette bulunmuş." dedi. Resûlullah (s.a.v.) de onu affetti.

Bedir Gazâsı'nda, Allâhü Teâlâ'nın yardımıyla İslâm ordusu, Kureyş müşriklerinin ileri gelenlerini ortadan kaldırdı. İşte bundan sonra İbn-i Übeyy ve onun yandaşları; "Artık Bedir Savaşı, İslâm'ın açık bir zaferidir" dediler. Resûlullah (s.a.v.)'e biat edip Müslüman olduklarını söylediler. Ancak bu münâfıkların, Müslüman olmaları sadece zâhirde idi. Gerçekte, kinlerini ve düşmanlıklarını içlerinde gizleyerek, her fırsatta fitne çıkarmaya devam ettiler.